

Bidragpligt paa Arbejdsgiveren, men indskrænker Bidraget til 5 Kroner aarlig, saa at Statskassen overtager Udredelsen af Resten. En saadan Hjælp fra Statskassens Side overfor en Del af Skibene, overfor Sejlskibene, vil heller ikke være i Strid med Loven om Industriens Arbejders Ulykkesforsikring; thi denne har jo i det store og hele søgt at holde Haandværket frit for Forsikringspligt, altsaa at holde de mindre Virksomheder udenfor. Vilde man foreslaa, at Staten overtog en Del af Byrden ved hele Forsikringen af Søfolk, altsaa ogsaa for Dampskibene, vilde de industridrivende med Rette kunne gøre gældende, at man her viste en Ubilighed overfor dem, ved at henvise til, at man paa dem har lagt det hele Ansvar og den hele Byrde uden at yde dem nogen Hjælp. Anderledes derimod med Sejlskibene, i alt Fald indenfor en vis Størrelse. Disse kunne til en vis Grad sammenlignes med den mindre Virksomhed, med Haandværket. Holde dem udenfor Forsikringspligten kan man imidlertid ikke. En Forsikring af danske Søfolk, der ikke omfattede Sejlskibenes Besætninger, vilde jeg anse for aldeles utænkelig. Derimod vil det være fuldt forsvarligt, om Staten her træder støttende til og hjælper dem med at bære denne ny Byrde. Denne Hjælp er i Lovforslaget tænkt saaledes, at det overlades Rederne at danne et paa Gensidighed baseret Forsikringsselskab, og til dette Selskab tilskyder Statskassen derefter Halvdelen af den Præmie, der vil falde paa Sejlskibene, og som Selskabet aarligt maa opkræve for at opfylde sine Forpligtelser, dog ikke ud over et vist Beløb, hvilket i Lovforslaget er sat til 5 Kroner aarlig for hver forsikringsberettiget Person.

I øvrigt ere Lovforslagets Hovedbestemmelser, at alle Søfolk om Bord i danske Skibe, nemlig enhver, der skal være opført paa vedkommende Skibs Bemandingsliste, er forsikret mod Ulykkestilfælde i deres Virksomhed, derunder al Sejlads, Ladning, Losning osv. Omkomme de, ere deres efterladte berettigede til Forsikringssummen, for saa vidt disse efterladte ere danske Statsborgere eller bosatte her i Landet.

Ved Fastsættelsen af Erstatningsbeløbene og den hele øvrige Ordning af denne Sag følges de samme Former og Regler som i Loven om Arbejders Ulykkesforsikring, og ligesom i denne henlægges Afgørelsen under Arbejderforsikringsraadet. Under Hensyn til de Forpligtelser, der forlods paahvile Rederne efter Søloven af 1. April 1892, har jeg ment at kunne ind-

rømme Rederne visse Lempelser ved i enkelte Tilfælde at sætte Erstatningsbeløbene lidt lavere end de i Arbejderforsikringsloven fastsatte. Forsikringen omfatter alle registrerede Skibe, altsaa alle Skibe over 20 Tons. Herved bliver der ganske vist nogle Søfolk, som ikke komme ind under Forsikringen, men det maa anses for om maaske ikke umuligt saa dog i høj Grad u hensigtsmæssigt og meget vanskeligt at inddrage enhver Baad og deslige under Forsikringspligten. En Grænse maa der sættes, og den naturlige Grænse er da den, som Søloven og Skibsregistreringsloven sætte, altsaa en Drægtighed af 20 Tons. Hvad nu de ganske smaa Skibe og Baade angaar, som falde uden denne Grænse, er det det naturligste, at Spørgsmaalet om Forsikring af disses Besætninger finder sin Løsning ved en Udvidelse af den bestaaende Lov om danske Fiskeres Ulykkesforsikring. Jeg skal tilføje, at medens Loven saaledes omfatter alle Skibe paa over 20 Tons, er det en Selvfølge, at Fiskeriskibe ere undtagne fra Loven, idet Spørgsmaalet for disses Vedkommende jo alt er ordnet ved Loven af 3. April 1900.

Spørgsmaalet om Søfolks Forsikring er i og for sig et vanskeligt Emne, der i de forskellige Lande er søgt løst eller søges løst paa mange forskellige Maader, ligesom der jo ogsaa her i Landet til forskellige Tider og ved forskellige Lovforslag er gjort saadanne Forsøg, navnlig i Begyndelsen af 90erne. Naar Spørgsmaalet nu optages, saa have vi den Fordel, at Loven om Arbejders Ulykkesforsikring i industrielle og andre Virksomheder har bestaaet i 5—6 Aar og har gjort god Fyldest, saa at Lovforslaget i saa vid Udstrækning som muligt har kunnet bygge paa gældende og bestaaende Principper. Ligesom dette er kommet Lovforslaget til gode under Forslagets Udarbejdelse, haaber jeg, at det vil bidrage til at lette Forslagets Gang gennem Rigsdagen. Arbejdet for danske Søfolks Forsikring paabegyndes nu ganske vist paa en Tid, hvor Søfarten her som overalt arbejder under trykkede Forhold og med lidet lønnende Fragter. Men det er mit Haab, at disse Forhold dog ikke ville forhindre Skibsfarten i at se, at det er rimeligt og betimeligt, at de Forpligtelser, der nu alt i flere Aar have paahvilet Industrien og en Række andre Erhverv til Fordel for de af disse beskæftigede Arbejdere, nu ogsaa udstrækkes til Skibsfarten, og at de danske Søfolk have et berettiget Krav paa, at Ulykkesforsikringens Goder nu ogsaa kunne naa til dem. Jeg